

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 28 Μαρτίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 93

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

- Νόμος 5350. Περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4823 «περὶ ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως ἀρχαιολογικῶν Μουσείων». 1
 Νόμος 5351. Περί τροποποιήσεων καὶ προσθηκῶν εἰς τὸν νόμον ΒΧΜΣ' «περὶ ἀρχαιοτήτων». 2

Διατάγματα

- Περί παρατάσεως τοῦ δικαιοστασίου ὡς πρὸς ὠρισμένας μόνον ὑποθέσεις. 3
 Περί προαγωγῆς τῆς Οἰκον. Ἐφορίας Κιτίου. 4
 Περί συστάσεως κοινοτικῶν τηλεφ. γραφείων Ἡπείρου. 5
 Περί συστάσεως κοινοτικῶν ταχ. γραφείων εἰς Συνοικισμὸν Πετρόπορον Τρικάλων. 6
 Περί ἀνακλήσεως Διατάγματος καταργήσεως τοῦ τηλεφ. γραφείου Καλαμιτισίου. 7

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περί τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4823 «περὶ ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως ἀρχαιολογικῶν Μουσείων».

Νόμος 5350

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 2 ἁρθρου τοῦ νόμου 4823 νὰ προστεθῆ :
 «Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν ὑδρεύσεως καὶ συντηρήσεως τῶν Μουσείων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς κήπων καὶ ἀρχαιολογικῶν ἰδρυμάτων ἐπιτρέπεται διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις πηγῶν ὑδάτων καὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς διαχέτουςιν τούτων ἐκτάσεων. Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου Γ3ΝΑ', ὡς ἀθροιστικῶς ἡρηγηυῆθαι διὰ τοῦ νόμου 103».

Ἄρθρον 2.

Αἱ παράγραφοι 1-4 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Νόμου 4823 τροποποιεῦνται ὡς ἑξῆς :

1) Ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου εἰς τὴν Ἀκρόπολιν μετὰ τοῦ Μουσείου τῆς, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μοῦσεῖον, εἰς τὸ Μοῦσεῖον Ὀλυμπίας, εἰς τὸ Μοῦσεῖον Δελφῶν καὶ εἰς τὸ Μοῦσεῖον Ἡρακλείου Κρήτης ὀρίζεται εἰς δραχμὰς πεντήκοντα δι' ἕκαστον.

Ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μοῦσεῖον, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μοῦσεῖον, εἰς τὸν Κεραμεικὸν, τὴν Κνωσὸν καὶ εἰς τὰ Μοῦσεῖα Θεσσαλονίκης, Κερκύρας, Θηβῶν, Δήλου, Μυκόνου, Βόλου, Θήρας, Σπάρτης, Ναυπλίου, Ἐπιδαύρου καὶ Ἐλευσίνας μετὰ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου Ἐλευσίνας, ὀρίζεται εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε.

2) Ἐντόπιοι καὶ οἱ παραμεινοντες ἐν Ἑλλάδι πλέον τοῦ μῆνός ξένου εἰσέρχονται εἰς τὰ ὡς ἄνω Μοῦσεῖα καὶ τοὺς ἀρ-

χαιολογικοὺς χώρους ἄνευ πληρωμῆς εἰσιτηρίου κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακὴν, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἐπὶ πληρωμῆ εἰσιτηρίου δραχ. 10.

3) Ἡ τιμὴ τοῦ γενικοῦ εἰσιτηρίου ἐφ' ἀπαξ εἰσόδου εἰς τὰ Μοῦσεῖα καὶ τοὺς Ἀρχαιολογικοὺς χώρους Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἐλευσίνας ὀρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν.

Τιμὴ τοῦ γενικοῦ εἰσιτηρίου ἐφ' ἀπαξ εἰσόδου εἰς πάντα τὰ Μοῦσεῖα καὶ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους τοῦ Κράτους ὀρίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας.

Τιμὴ γενικοῦ εἰσιτηρίου εἰς πάντα τὰ Μοῦσεῖα καὶ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους τοῦ Κράτους διαρκείας ἐνδὸς ἔτους ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τριακοσίας.

4) Τὰ ταξιδιωτικὰ πρακτορεῖα καὶ οἱ διερμηνεῖς καὶ ἐξηγηταὶ ἀρχαίων ἀναλαμβάνοντες τὴν ξηναγίαν μεγάλων ομάδων ξένων ἐπισκεπτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγκαίρως περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐπισκέψεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκεπτῶν τοὺς οἰκείους διευθυντὰς τῶν Μουσείων καὶ Ἐφόρους ἀρχαιοτήτων, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἐπίσης νὰ παρέχωσι τὰς ἀναγκαίους διευκολύνσεις.

Ἄρθρον 3.

Τὸ πρῶτον ἐδάχιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 4823 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Ἐκ τῶν δυνάμει τῶν προηγουμένων ἁρθρῶν 4-5 εἰσπραταμένων ποσῶν δραχμῶν 500.000 περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διατίθεται κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις :

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ἐπὶ τῶν Ὀικονομικῶν (Ὑφ)ογός
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ **Φ. ΖΑΪΜΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 28 Μαρτίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΩΒΑΙΟΣ

(2)

Περί τροποποιήσεων καὶ προσθηκῶν εἰς τὸν νόμον ΒΧΜΣ' «περὶ ἀρχαιοτήτων».

Νόμος 5351

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ὁ γινόμενος καθ' οἰονδήποτε τρόπον κάτοχος ἀρχαίου, ἱερῆς ἐντὸς δεκαπενθημέρου, ἀφ' οὗτου περιήλθε τὸ ἀρχαῖον εἰς-

τὴν κατοχὴν του, νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀρχαιολογικὴν ἢ ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν, ἢ εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Τμήμα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, καθιστῶν συνάμα γνωστὸν τὸν τρόπον τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ἀρχαίου καὶ, ἐφόσον εἶναι δυνατόν, τὸν τόπον ἐν ᾧ εὑρέθη τοῦτο. Μετὰ τὴν δὴλώσιν τοῦ ἀρχαίου ὁ κάτοχος δύναται νὰ φυλάξῃ ὁ ἴδιος τὸ ἀρχαίον ἢ νὰ τὸ πωλήσῃ εἰς ἄλλον ἐντὸς τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἄρθρον 5 καὶ 37 τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ ἀρχαιολογικὸς ἔφορος τῆς περιφερείας ἢ ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἄλλος ἀνώτερος ἀρχαιολογικὸς υπάλληλος, ὀφείλουσιν ἐντὸς κατὰ τὸ δυνατόν βραχέος χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἐξετάσωσι καὶ περιγράψωσιν ἀκριβῶς τὸ ἀρχαίον. Ἐὰν τὰ δηλούμενα ἀρχαία ἔχωσι μικρὰν ἐπιστημονικὴν σπουδαιότητα καὶ πολὺ μικρὰν ἢ οὐδεμίαν ἐμπορικὴν ἀξίαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἀριθμοῦνται ταῦτα ἀπλῶς καὶ περιγράφονται, καταλείπονται δὲ εἰς τὴν ἐλευθέρῃαν χρῆσιν τοῦ κατόχου. Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως κατατεθῶσι καὶ φωτογραφίαι τῶν ἀρχαίων τούτων.

Ἐὰν ὁ κάτοχος τοῦ ἀρχαίου εἶναι ἔμπορος ἀρχαιοτήτων, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται, προκειμένου περὶ ἀρχαίου ἀξίου λόγου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, νὰ προβαίη εἰς ἀναγκαστικὴν ἀγορὰν τοῦ ἀρχαίου, τῆς τιμῆς αὐτοῦ ὀριζομένης, ἂν δὲν ἐπέβληθ συμφορῆν μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ κατόχου τοῦ ἀρχαίου, κατὰ τὸν ἐν τῇ 2^α παραγράφῳ τοῦ βίου ἄρθρου τοῦ παρόντος Νόμου, ὀριζόμενον διαιτητικὸν τρόπον. Εἰς τὸν κάτοχον καταβάλλεται μόνον τὸ ἥμισυ τῆς οὕτω ὀριζομένης τιμῆς.

Ἄρθρον 2.

Κάτοχος ἀρχαίων παραλείψας νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δὴλώσιν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου ὀριζομένης προθεσμίας, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τῶν δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἐγένετο τοιοῦτος, τιμωρεῖται διὰ προστίμου 500—2.000 δραχμῶν. Ἐὰν δὲ ἡ δὴλώσις ἐγένετο μετὰ δύο μηνῶν τιμωρεῖται διὰ προστίμου 1.000—4.000 δραχμῶν. Ἐὰν μετὰ τὸ δέμηνον καὶ πρὸ τῆς δηλώσεως ἀνακαλυφθῇ κατ' ἄλλον τρόπον ὁ κατέχων τὸ ἀρχαίον, σὺν τῇ ποινῇ ἐπιβάλλεται καὶ δήμευσις τοῦ ἀνακαλυφθέντος ὑπὲρ τῶν Μουσείων τοῦ Κράτους.

Ὁ ἐπὶ σκοπῷ παρανόμου διαθέσεως τοῦ ἀρχαίου παραλείψας πέραν τοῦ δέμηνον νὰ δηλώσῃ τὴν κατοχὴν τοῦτου τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως 1 μῆνος 6 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1.000—4.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ νομίμως ἐργαζόμενος ἐντὸς δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ ἀνακαλύψας ἐν αὐτοῖς ἀρχαία, εἰὰν δηλώσῃ τὴν ἀνακάλυψιν του ταύτην ἐντὸς 15 ἡμερῶν εἰς τὴν πλησιεστέραν Ἀρχαιολογικὴν Ἀρχὴν, λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν τὸ 1/4 τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὸ Δημόσιον περιερχομένων ἀρχαίων. Ἐὰν οὗτος παρέλειπε νὰ κάμῃ τὴν δὴλώσιν, οὐχὶ ὅμως πέραν τοῦ δέμηνον, οὐδεμίαν λαμβάνει ἀμοιβὴν. Ἐὰν ὅμως παρέλειπε νὰ κάμῃ τὴν δὴλώσιν πλέον τοῦ δέμηνον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως 15 ἡμερῶν ἕως 6 μηνῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς πάντα ἰδιώτην ἢ δημόσιον υπάλληλον, ὑποδεικνύοντα τὴν παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων περὶ δὴλώσεως κατοχῆς ἀρχαίων, παρέχεται ὡς ἀμοιβὴ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ὑπὸ τοῦ παραβάτου τῆς διατάξεως πληρουνομένου προστίμου, ἢ ἀμοιβῆ 1/2 ἢ τὸ 1/4 τῆς ἀξίας τοῦ ἀρχαίου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Τιμωρεῖται διὰ προστίμου 500—6.000 δραχμῶν ὁ δι' οἰαδήποτε ἐνόμου πράξεως ἐν ζωῇ μεταβιβάζων τὸ παρ' αὐτοῦ κατεχόμενον ἀρχαίον, ἄνευ προηγουμένης δηλώσεως περὶ τῆς ταύτης μεταβιβάσεως εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀρχαιολογικὸν Ἐφο-

ρον. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις εἰὰν παρέλειψεν αὐτὸς τὴν ταύτην δὴλώσιν.

Ἡ ἄνευ προηγουμένης δηλώσεως γενομένη μεταβίβασις εἶνε ἄκυρος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ χρηματικὴ ἀξία τῶν ἀρχαιοτήτων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἢ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς δύο Ἐφόρων ἀρχαιοτήτων, οἵτινες δύναται νὰ μὴ εἶναι μέλη τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, καταρτιζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὴν ἐκτίμησιν ἀρχαιοτήτων μικρᾶς σπουδαιότητος δύναται νὰ ἀναθέτῃ ὁ Ὑπουργός, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, καὶ εἰς τοὺς ἀρμόδιους ἀρχαιολογικοὺς Ἐφόρους. Προκειμένου νὰ ἀποζημιωθῇ ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἀγορὰν ἢ διὰ πρόσκτησιν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀρχαίου, ἂν ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀριζομένη τιμὴ τοῦ ἀρχαίου δὲν γίνῃ ἀποδεκτὴ, συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἰδιώτου, ἐνὸς Ἐφόρου ἀρχαιοτήτων ἢ Διευθυντοῦ Μουσείου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ ἐνὸς τρίτου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἧτις ὀρίζει κατὰ πλειοψηφίαν ἀνεκκλητήτως τὴν ἀξίαν τοῦ ἀρχαίου.

Ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ πλειοψηφία κατὰ τὸν ὀρισμὸν τῆς τιμῆς ἀρχαίου ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς, τὴν τιμὴν τοῦ ἀρχαίου ὀρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἐκάστου τῶν τριῶν μελῶν ὀρισθεῖσιν τιμῆν.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ὑπάρξωσι ἢ εὑρεθῶσι τυχαίως ἐν ἰδιωτικῷ κτήματι ἀρχαία κτεῖρια ἢ ἄλλα ἀρχαία μὴ δυνάμενα νὰ μετακινήθωσιν, εἰὰν εἶναι ἀξία λόγου καὶ πρέπει νὰ διατηρηθῶσιν, ὁ κύριος τοῦ κτήματος ἀμείβεται μόνον διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ χώρου ἐν τῷ ἀρχαίῳ καταλαμβάνει, ἐκτιμωμένου τούτου κατὰ τὴν ἀνωτάτην τρέχουσαν ἀξίαν ὁμοίων κτημάτων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἡδῆ μὲν κατὰ 10 ο). Εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν ἀρχαιότητα, εἴτε οὗτος εἶνε ὁ ἰδιοκτήτης, εἴτε ἄλλος τις νομίμως ἐργαζόμενος ἐν τῷ κτήματι, δύναται εἰὰν οὗτος δηλώσῃ τὴν εὑρεσιν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν νὰ δοθῇ ἀμοιβὴ τις ἀνάλογος τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀρχαίου.

Κάτοχος κτήματος ἐν τῷ ὁποίῳ ἤθελον εὑρεθῇ ἀρχαία μὴ δυνάμενα νὰ μετακινήθωσι παραλείψας νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ὀριζομένης προθεσμίας, τιμωρεῖται διὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 καὶ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ διακρίσεις ποινῶν.

Ἄρθρον 8.

Περὶ τοῦ διατηρητέου ἀκινήτου ἀρχαίου ἀποφαίνεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δηλώσεως αὐτοῦ ὁ ἀρχαιολογικὸς ἔφορος, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει εὐρίσκεται οὗτος ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν ἐφόρων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐντὸς δύο τῶν πολὺν μηνῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως. Μετὰ πάροδον δέμηνον ἀπὸ τῆς δηλώσεως εὑρέσεως τοῦ ἀρχαίου, εἰὰν δὲν ἐλήφθῃ ἀπόφασις τις περὶ αὐτοῦ, ὁ ἰδιοκτήτης δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν παρακώλυσιν τῆς χρήσεως τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ. Παρελθόντος ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δηλώσεως εὑρέσεως τοῦ ἀρχαίου, ἂν δὲν ἐλήφθῃ εἰσέτι ἀπόφασις τις περὶ αὐτοῦ, ὁ ἰδιοκτήτης δύναται νὰ θεωρήσῃ τοῦτο ὡς μὴ διατηρητέον.

Ὁ ἀρμόδιος ἀρχαιολογικὸς ἔφορος εἶναι υπεύθυνος διὰ τὴν προσήκουσαν ἐνεργεῖαν πρὸς ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων πρὸς ἀπόφασιν περὶ τοῦ διατηρητέου ἀκινήτου ἀρχαίου.

Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη δοκιμαστικῆς σκαφῆς πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς σπουδαιότητος ἀκινήτου ἀρχαίου, δύναται ὁ ἀρχαιολογικὸς ἔφορος ἢ ὁ ἐπιμελητὴς νὰ προβαίη ἀμέσως εἰς ταύτην γνωρίζων τοῦτο τῷ Ὑπουργεῖῳ, καὶ συνεννοούμενος περὶ τῆς δαπάνης.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ὑποδείξας οἰαδήποτε ἀρχὴ ἀποκαλυφθέντα που ἄγνωστα

ἀρχαία ἢ ἐπιδείξας τόπον ἐν ᾧ ὑπάρχουν ἀρχαία καὶ συντελέσας οὕτω εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ἀρχαίων δύναται νὰ λαμβάνη ἀμοιβὴν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῶν ἀρχαίων καὶ τῆς συνδρομῆς ἣν παρέσχησιν κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου. Ἡ τοιαύτη ἀμοιβὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ 1) 4 οὐδ' ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τῶν ἀρχαίων.

Περὶ ἀνασκαφῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἀνασκαφὰς πρὸς εὔρεσιν ἀρχαίων ἢ ἐξερεύνησιν ἀρχαιολογικῶν τόπων ἐνεργεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας 1) διὰ παντὸς ἔχοντας τριετῆ ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν ἐφόρου ἀρχαιοτήτων, 2) διὰ παντὸς ἄλλου συγκεντρουέντος τὰ ἀνακτὰ ἐφόδια κατὰ ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένην διὰ πλειοψηφίας τῶν 3) 4 τῶν παρόντων.

Ἄρθρον 11.

Ἑλληνικὰ ἐπιστημονικὰ καθιδρύματα, ἰδίᾳ δὲ ἡ ἐν Ἀθῆναις Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία, δύναται μετ' ἀδείαν τοῦ Ὑπουργείου νὰ ἐκτελῶσιν ἀνασκαφὰς, τῶν διευθυντῶν αὐτῶν λαμβανομένων κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ἐν Ἑλλάδι ἐδρεύουσαι ξέναι ἀρχαιολογικαὶ σχολαὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἐκτελῶσιν ἀνασκαφὰς ἐπὶ δημοσίων κτημάτων ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου διὰ τῶν μελῶν αὐτῶν, ἂν ταῦτα ἐξέτελεσαν ἤδη ἀλλαγῶν ἀνασκαφὰς ἢ παρηκολούθησαν ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα τὴν ἐκτέλεσιν ἀνασκαφῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν σχολῶν ἐκτελουμένων ἀνασκαφῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν τριῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐμποπεύει τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας δι' ἐνόχου ἐφόρου ἢ ἐπιμελητοῦ Ἀρχαιοτήτων, ἢ ἐλλείψει τοιούτου δι' ἄλλου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὀριζομένου ἀρχαιολόγου ἢ εκπαιδευτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπὸ ἐκτάκτως πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνασκαφῆς προτάσει τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου προσλαμβανόμενον ἐκτάκτου ὑπαλλήλου.

Εἰς ἐκπαιδευτικούς λειτουργοὺς προσλαμβανομένους κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρὸς ἐποπτεῖαν ἀνασκαφῶν ὑπὸ ξένων ἀρχαιολογικῶν σχολῶν ἐκτελουμένων παρέχεται ἀμοιβὴ ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐκτάκτως προσλαμβανομένων χάριν τῆς ὡς ἂν ἐποπτείας ὑπαλλήλου ὀρίζει ὁ Ὑπουργὸς κατὰ πρόφασιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, πληρώνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4823 ἀρχαιολογικῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 13.

Οὐδεμίᾳ ἄδειᾳ νέας ἀνασκαφῆς χορηγεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ ἔθνος πρὸ τῆς δηλώσεως αὐτῶν ὅτι ἔληξεν ἡ προηγουμένης δοθεῖσα ἄδεια πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλης ἀνασκαφῆς.

Ἄρθρον 14.

Ἄδεια πρὸς ἀνασκαφὰς ἐν ἰδίῳις κτήμασι παρέχεται καὶ εἰς ἰδιώτας ἀλλὰ τὴν διευθύνσιν τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἔχει μόνος ὁ ἀρχαιολογικὸς ἔφορος τῆς περιφέρειας, ἢ ἐλλείψει τούτου ἄλλος ἔφορος ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Εἰς ἰδιώτην ὑποβάλλοντα αἴτησιν περὶ ἀνασκαφῆς ἐν ἰδίῳι κτήματι ὀφείλει νὰ δοθῇ ἄδεια ἐπιχειρουμένης συγχρόνως τῆς ἀνασκαφῆς ἐντός διετίας. Εἰς οὐδένα ἰδιώτην παρέχεται ἄδεια ἀνασκαφῆς ἐν ἀλλοτριῳ κτήματι.

Τὰ εὐρισκόμενα ἐν τοιαύταις ἰδιωτικαῖς ἀνασκαφαῖς ἀρχαῖα περιέρχονται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν ἀνασκαφὴν ἰσχύουσι δὲ περὶ αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου.

Ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα ἀρχαῖα ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 15.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνασκαφῆς ἐν ἰδιωτικῷ κτήματι ὁ ἰδιοκτῆτης ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς τὸν διευθύνοντα κατ' ἐν-

τολήν τοῦ Ὑπουργείου τὴν ἀνασκαφὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν, νὰ διαθέτῃ τὸ κτήμα κατὰ βούλησιν συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀνασκαφῆς χωρὶς νὰ δύναται νὰ παρακωλύῃ ἐνεργείαν τινὰ τούτου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐπέρχεται βλάβη εἰς τὸ κτήμα του, δύναται δ' ὅμως ὁ ἰδιοκτῆτης νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμψασιν τοῦ Ὑπουργείου, ἂν νομίσῃ ὅτι δὲν εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη χάριν τῆς ἀνασκαφῆς νὰ γίνῃ ἢ ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τυχὸν ἐνεργουμένη βλάβερὰ εἰς τὸ κτήμα του ἐργασία.

Ἐπιτροπὴ ἐκ δύο ἐφόρων ἀρχαιοτήτων ἢ μελῶν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κρίνει τελειωτικῶς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διακοπτομένης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἐργασίας, τῆς διακομισθῆναι ἢ σκοπιμότητος. Δὲν δύναται ὅμως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ γίνῃ καταστροφὴ κτιρίου ἢ τεχνικῶς ἀξιολόγου ἐγκαταστάσεως ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δικαιούται νὰ συνεχίσῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ τὴν ὑπὸ ἰδιώτου ἐπιχειρηθεῖσαν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἀνασκαφὴν, ἂν οὗτος δηλώσῃ, ὅτι ἐπιθυμεῖ δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ διακόψῃ ταύτην, ἢ δὲν δύναται νὰ διαθέτῃ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῆς χρήματα.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἰδιώτης οὐδεμίαν ἀποζημιώσιν διὰ τὴν γινομένην τυχὸν διὰ τῆς ἀνασκαφῆς βλάβην εἰς τὸ κτήμα του δύναται νὰ ζητήσῃ. Τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τοιαύτῃ ἀνασκαφῇ εὐρισκόμενων ἀρχαίων κατατίθεται ἄνευ οἰασδήποτε ἀποζημιώσεως εἰς δημόσιον Μουσεῖον, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ παραμένει εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου. Ὁ τρόπος καθ' ὃν θέλει γίνῃ ἡ διανομὴ τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ ὀρισθῇ διὰ Π. Διατάγματος.

Ἄρθρον 16.

Ἀνασκαφὰς πρὸς ἀνακάλυψιν ἀρχαιοτήτων δικαιούται τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας νὰ ἐνεργῇ οὐ μόνον ἐν Ἑθνικοῖς, Δημοτικαῖς, Κοινοτικαῖς καὶ Μοναστηριακοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν ἰδιωτικοῖς κτήμασι.

Δικαιούται δὲ νὰ προβαίῃ εἰς δοκιμαστικὴν ἀνασκαφὴν καὶ ἄνευ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος εἰδοποιῶν περὶ τούτου τὸν ἰδιοκτῆτην καὶ πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον διὰ προκηρύξεως δημοσιευμένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποζημιῶν αὐτὸν διὰ τε τὴν στέρησιν τῆς προσωρινῆς χρήσεως καὶ διὰ πᾶσαν βλάβην προσγινομένην εἰς τὸ κτήμα του. Δύναται δὲ νὰ ἐπιληφθῇ τῶν ἀνασκαφῶν εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς προκηρύξεως. Τοιαῦται ὅμως δοκιμαστικαὶ ἀνασκαφαὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεκταθῶσι μὲχρι καταδείξεως ἢ βλάβης οἰκίας ἢ ἄλλου τινὸς κτιρίου καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν δύναται νὰ παραταθῶσι πλέον τοῦ μηνὸς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἥμισυ τῶν εὐρισκόμενων ἐν ἀνασκαφῇ γινομένην συμφώνως πρὸς τὸ προηγουμένον ἄρθρον κινήτων ἀρχαιοτήτων κατατίθεται εἰς Δημόσιον Μουσεῖον, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ παραμένει εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἢ εκπροσώπων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ εἰδοποιήσεως τῆς ἀρμοδίας Ἀρχαιολογικῆς ἀρχῆς ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς ἐν ἰδίῳι ἢ ἀλλοτριῳ κτήματι πρὸς ἀνεύρεσιν ἀρχαιοτήτων τιμωρεῖται διὰ φυλάκισέως 1 μηνὸς μὲχρι 2 ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000—10.000 δραχμῶν.

Ὁ ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν πλέον τῶν δύο μηνῶν ἐκπίπτει αὐτοδικαίως καὶ πάντων τῶν ἐν ἄρθρῳ 21 ποιν. νόμου ἀναγραφόμενων δικαιωμάτων, καὶ πλειονημάτων ἐπὶ νεοταξίαν ἐὰν μὴ βραχυτέρος χρόνος ὀρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει, ὅστις ὅμως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν 3 ἐτῶν.

Τὰ οὕτω ἀνακαλυφθέντα δημεύονται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 19.

"Αν ἡ ἄνευ ἀδείας τοῦ Δημοσίου ἀνασκαφὴ γίνεται ὑπὸ τινος ἐν ἄλλοτριῳ κτήματι, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος θεωρεῖται ὡς γενόμενος κάτοχος τοῦ ἀρχαίου καὶ διατηρεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου παρεχόμενα δικαιώματα εἰς τὸν εὐρίσκοντα τυχαίως ἐν ἰδίῳ κτήματι ἀρχαία, ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὅτι δὲν ἠμέλησεν ὅπως οὕτως οὗτος νὰ παρεμποδίσῃ καὶ νὰ καταγγείλῃ ταύτην ἐγκαιρῶς εἰς τὰς ἀρχάς.

"Αρθρον 20.

Εἰς οἰονδήποτε ἰδιώτην, ἢ δημοσίον ὑπάλληλον ὑποδεικνύοντα τὴν ἐκτέλεσιν ὑπότινος παρανόμων ἀνασκαφῶν καὶ συντελούντα εἰς τὴν σύλληψιν καὶ τιμωρίαν τούτου, ἂν μὲν κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην εὐρέθησαν ἀρχαία περιερχόμενα εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, δίδεται ὡς ἀμοιβὴ τὸ 1) 4 μέχρι τοῦ 1) 2 τῆς ἀξίας τῶν ἀρχαιοτήτων κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἂν δὲ δὲν εὐρέθησαν ἀρχαία ἀμοιβὴ ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετὰ γνώμην τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἀναλόγως πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῆς παρασχεθείσης συνδρομῆς πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐνόχων.

"Αν τὰ εὐρέθητα ἀρχαία παραμένουν εἰς τὴν κατοχὴν ἰδιώτου, οὗτος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμίσεος τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀριζομένης ἀμοιβῆς, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος πληρωνομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 21.

"Ὁ ἐκ προθέσεως καταστρέφων ἢ βλάπτων ἀρχαία τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι 2 ἐτῶν καὶ χρηματ. ποινῆς 500—10.000 δραχμῶν. Εἰς ἰδιαιτέρως δὲ βραεῖας περιστάσεις διὰ φυλακίσεως μέχρι 5 ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 2.000 μέχρι 20.000 δραχμῶν.

"Ὁ ἄνευ ἀδείας καὶ γνώμης τοῦ ἀρμοδίου ἀρχαιολογικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἐνεργοῦντος μετὰ γνώμην τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, ἐπιχειρῶν τὴν παραμόρφωσιν ἢ μεταβολὴν κατ' οἰονδήποτε τρόπον τῆς ὕψους ἀρχαίων κινήτων ἢ ἀκινήτων τιμωρεῖται διὰ προστίμου 200—5 χιλιάδων δραχμῶν.

Τιμωρεῖται διὰ προστίμου 200—2.000 δραχ. ὁ χρησιμοποιοῦν ἀρχαία πρὸς οἰονδήποτε ἐπικόλλησιν ἢ ἐπιγραφὴν διαφημίσεως ὡς καὶ ὁ ἐγγραφῶν ἢ ἐγγράφων ἐπ' αὐτῶν γράμματα ἢ σχήματα.

"Αρθρον 22.

Πᾶς κάτοχος ἀρχαίων ἀξιολόγων κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἑφόρου ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἑφόρου τῆς περιφερείας ὡς πρὸς τὴν ἐκθεσιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν προκειμένου περὶ ἀποτροπῆς προφανοῦς κινδύνου, ἂν δ' ὁ κάτοχος διαφωνῇ πρὸς τὸν ἀρχαιολογικὸν ἑφορον ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῶν ἀρχαίων ἢ ὡς πρὸς τὰ προτεινόμενα ὑπὸ τοῦ ἑφόρου μέτρα συντηρήσεως, δύναται νὰ ἀναφέρῃται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὅπου κρίνει τελειωτικῶς.

"Αρθρον 23.

"Απαγορεύεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας 1) ἡ λατομία καὶ ἡ σκαφὴ πρὸς πορισμὸν ὕλικου οἰκοδομῶν ἐπὶ ἀρχαίων ἐρειπίων πόλεων, συνοικισμῶν, νεκροπόλεων καὶ εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων ἀπὸ παντὸς ὄρατου ἀρχαίου μνημείου, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ ἀσβεστοκαμίνου εἰς περιφέρειαν 500 μέτρων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 2) ἡ πλῆσιον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἔργου δυναμένου νὰ βλάβῃ αὐτὰ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, 3) οἰαδήποτε ἐργασία ἐπὶ κτηρίων καὶ λειψάνων ἢ ἐρειπίων ἀρχαίων, καὶ ἂν ἔτι δὲν ἐπιφέρῃ ζημίαν τινά.

Οἱ παραβάται τινὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διατάξεων τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως πέντε ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς 200—10.000 δραχμῶν. Ἡ ἐπανόρθωσις

τῆς γενομένης βλάβης γίνεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δαπάνῃ τοῦ ἐπενεργούντος τὴν βλάβην.

Ἐπίσης τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως 2—15 ἡμερῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 100—2.000 δραχμῶν οἱ ἐργάται οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τὰς ἄνω ἀξιοποίνους πράξεις καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἐν γένει οἱ μεταχειρισθέντες λίθους, πλίνθους καὶ ἄλλα ὕλικά προσερχόμενα ἐκ τῆς καταστροφῆς ἀρχαίων.

"Αρθρον 24.

"Ἰδιώτης, ὅστις παρακωλύεται νὰ ἐνεργήσῃ ἐν τῷ κτήματι τοῦ οἰκονόμου πρᾶξιν ἀπαγορευομένην διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματός του· ἐάν δὲ δὲν γίνῃ αὕτη μετὰ πάροδον διετίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ὁ ἰδιώτης δύναται νὰ διαθέσῃ τὸ κτῆμα του κατὰ βούλησιν. Εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν τοιούτων κτημάτων δύναται τὸ Δημόσιον νὰ προβαίῃ καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς διετίας.

Περὶ εἰσαγωγῆς ἀρχαίων.

"Αρθρον 25.

"Αρχαία εἰσάγονται ἀνεμποδίστως εἰς τὸ κράτος, ἀλλὰ ἅμα τῇ εἰσαγωγῇ αὐτῶν ἐν τῷ τελωνεῖῳ ὑποχρεοῦται ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὰ δηλώσῃ, ἄλλως θεωροῦνται αὐτὰ ὡς εὐρέθητα ἐν Ἑλλάδι.

Π. Δ. θέλει κανονίσῃ τὰς διατυπώσεις τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξακριβώσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀρχαίων καὶ τὰ τῆς δηλώσεως αὐτῶν.

"Αρθρον 26.

"Ὁ εἰσάγων ἀρχαιότητα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀφείλει μετὰ τῆς δηλώσεως εἰσαγωγῆς νὰ δηλώσῃ καὶ τὴν χρηματικὴν ἀξίαν, ἢ ἀποδίδει εἰς ταύτας, καὶ ἂν προτίθεται νὰ κρατήσῃ ταύτας ὁ ἴδιος ἢ νὰ τὰς πωλήσῃ ἢ μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλον.

"Αρθρον 27.

"Ἡ πώλησις βραδύτερον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εὐρισκομένων ἐν τῷ Κράτει ἀρχαίων ὀφείλει πρὸ τῆς πράξεως νὰ δηλοῦται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

"Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται διὰ προστίμου 200—5.000 δραχμῶν.

Τὸ Δημόσιον προτιμᾶται ἐπὶ ἴση τιμῇ. "Αν δὲ τὰ οὕτω πωλούμενα ἀρχαία δὲν ἀγορασθῶσι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται φόρος 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῆς πωλήσεως.

"Αρθρον 28.

"Ἡ ἐξαγωγή ἐκτὸς τοῦ Κράτους τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέντων ἀρχαίων εἶνε ἐλευθέρη.

Περὶ ἰδιωτικῶν συλλογῶν.

"Αρθρον 29.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταρτίσωσιν ἰδιωτικὰς συλλογὰς ἀρχαίων δι' ἀγορᾶς ἀρχαίων ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ὀφείλουσιν νὰ ζητήσωσιν ἄδειαν πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, δυναμένου νὰ χορηγήσῃ ταύτην μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένην κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν.

"Αρθρον 30.

Οἱ ἔχοντες ἰδιωτικὰς συλλογὰς ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἀκριβῆ περιγραφικὸν κατάλογον συνοδευόμενον μὲ φωτογραφίας τῶν ὑπ' αὐτῶν καταγομένων ἀρχαίων. Ἀντίγραφον τούτου ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἅμα τῷ καταρτισμῷ τῆς συλλογῆς, ἢ κατ' ἐξαμηνίαν ὡς πρὸς τὰ νέα προσκτῆματα τῆς συλλογῆς τῶν. Ἀδικαιολόγητος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου παράλειψις τῆς ὑποβολῆς τοῦ ἀντιγράφου τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100—1000 δραχ. ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου. "Αν ἐπαναληφθῇ ἢ ὡς ἄνω παράλειψις τὸ πρόστιμον διπλασιάζεται. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἰδιώτου τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ καταρτίσῃ αὐτὸ τὸν κατάλογον.

"Αρθρον 31.

Οι έχοντες ιδιωτικὰς συλλογὰς ὀφείλουσι νὰ παρέχουσι πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἐχόντας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου εἰδικὴν ἄδειαν πρὸς μελέτην καὶ φωτογράφησιν τῶν ἀρχαίων, ἧτις παρέχεται μόνον εἰς ἐπιστήμονας εἰδικοὺς ἀρχαιολόγους, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης δημοσιεύσεως πάσης νεωστὶ ἐμφανιζομένης ἀρχαιότητος ἔχει ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς εἰς τὴν συλλογὴν ἡ ιδιώτης κάτοχος δυνάμενος νὰ διαθέτῃ τοῦτο κατὰ βούλησιν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς ἀρχαία τὰ ὁποῖα εὐρέθησαν ἐν ἀνασκαφῇ ἐνεργηθεῖσθαι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τινος τῶν ἐν αὐτοῖς ὀριζομένων ἀρχαιολόγων, ὅστις ἔχει ἐπὶ μίαν τριετίαν τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ἀρχαίου διδόμενα δικαιώματα περὶ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως.

"Αρθρον 32.

Οἱ έχοντες ιδιωτικὰς ἀξιολόγους συλλογὰς ὀφείλουσι καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Ὑπουργείου, γινομένην μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, νὰ παρέχουσι εὐκολίαν ἐπισκέψεως τῆς συλλογῆς. Δύναται ὁμοίως οὗτοι νὰ ζητήσωσιν, ἵνα ἡ εἰσὸδος εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ δικαιώματος εἰσόδου, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου ὀρίζεται μετ' ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου.

"Αρθρον 33.

Οἱ έχοντες ιδιωτικὰς συλλογὰς ἀρχαίων ὡς καὶ πᾶς κάτοχος ἀρχαίων ἔχουσι μόνον τὸ δικαίωμα νὰ κατασκευάζωσι φωτογραφίας ἢ ἄλλας πρὸς ἐμπορίαν ὠρισμένας εἰκόνας τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων ἀρχαίων καὶ νὰ πωλῶσι ταύτας. Τῶν φωτογραφιῶν τούτων δύο ἀντίτυπα ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Ὑποχρεοῦται ὁ συλλογεὺς νὰ ἐπιτρέπη νὰ κατασκευάζηται φωτογραφία ἀρχαιότητος τῆς συλλογῆς του προκειμένου νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν.

"Αρθρον 34.

Οἱ έχοντες ιδιωτικὰς συλλογὰς, ὡς καὶ οἱ κάτοχοι ἀρχαίων ἰδιωτῶν, δύναται μόνον νὰ κατασκευάζωσιν ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν Ἀρχαιολογικοῦ Ἐφόρου γύφωνα ἐκμαγεῖα τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων ἀρχαίων καὶ νὰ πωλῶσιν αὐτά. Ἐκάστου ἐκμαγεῖου δίδεται εἰς τὸ Δημόσιον ἓν ἀντίτυπον, δωρεάν.

"Αρθρον 35.

Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ἄλλον ἢ ἐπανάληψιν τῶν ὑπὸ κατέχων ιδιωτικῶν συλλογῶν ἢ ἄλλων κατόχων ἀρχαίων κατασκευασθέντων ἐκμαγεῖων, ὡς καὶ τῶν φωτογραφιῶν, καὶ ἡ πώλησις ἐπὶ ποινῇ 500—2.000 δραχμῶν.

"Αρθρον 36.

Προκειμένου νὰ πωληθῶσιν ἐν Ἑλλάδι καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀρχαία προτιμῶνται ἐπὶ ἴση τιμῇ μετὰ τὸ Δημόσιον οἱ κάτοχοι ιδιωτικῶν συλλογῶν. Ἐπίσης δύναται οἱ έχοντες ιδιωτικὰς συλλογὰς νὰ κρατῶσι τὰς κατὰ τὸ 27 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ἐξαγωγὴν ὠρισμένας ἀρχαιότητας πληρώνοντες τὴν ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων ὀριζομένην τιμὴν ὅταν δὲν θέλῃ τὸ Δημόσιον νὰ κρατήσῃ ταύτας.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἢ μετὰ τῶν ξένων μουσείων ἀντάλλαγμα πολλὰ ἀρχαιοτήτων με ἀντιστοίχου ἀξίας ἀρχαιοτήτων ἐκ τῶν Μουσείων τούτων, ἀποφαινομένης περὶ τῆς ἀξίας τούτων τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 37.

Πᾶσα πώλησις ἀρχαίου εὐρισκομένου ἐν ιδιωτικῇ συλλογῇ γίνεται μετ' ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰδικῶς ἐκάστοτε δι' ἕκαστον ἀρχαῖον παρεχομένην. Συλλογεὺς πωλήσας ἀρχαῖον ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000—50.000 δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ποινῆς ταύτης καὶ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρι 2 ἐτῶν. Τὸ πωληθέν ἀρχαῖον κατατίθεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ κατατίθεται εἰς τὸ Μουσεῖον. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀγοράζῃ πᾶσαν πρὸς πώλησιν ὑπὸ συλλογῆς παρεχομένην ἀρχαιότητα πληρώνον τὸ ἥμισυ τῆς προσφερομένης εἰς τοῦτον τιμῆς.

"Αρθρον 38.

Ὁ ἀγοράζων ἀρχαῖα παρ' ἀνεγνωρισμένου συλλογεὺς, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἅμα τῇ ἀγορᾷ, παραλείπων δὲ νὰ πράξῃ τοῦτο τιμωρεῖται διὰ προστίμου 500—2.000 δραχμῶν.

"Αρθρον 39.

Οἱ κάτοχοι ιδιωτικῶν συλλογῶν ὡς καὶ οἱ κάτοχοι ἀρχαίων ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσιν ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου ἐν ἡ περιπτώσει θέλουσι νὰ μετακινήσωσιν ἀρχαῖον τι τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν μετακίνησιν ἢ νὰ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν ὀφείλει νὰ γίνῃ αὕτη ἂν διὰ τῆς μετακινήσεως δύναται νὰ κινδυνεύσῃ ἡ ἀσφάλεια ἢ ἡ συντήρησις τῆς ἀρχαιότητος.

"Αρθρον 40.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δύναται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένην διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων $\frac{3}{4}$ τῶν παρόντων νὰ ἀκυρῶι δοθεῖσαν ἄδειαν πρὸς καταρτισμὸν ιδιωτικῆς συλλογῆς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ συλλογεὺς δύναται μὲν νὰ κατέχῃ τὰ ἀρχαῖα τῆς συλλογῆς του, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου πλεονεκτήματα εἰς τοὺς συλλογεῖς.

Περὶ ἐμπορίας ἀρχαίων.

"Αρθρον 41.

Τὰ ἐν τοῖς στευοφυλακείοις ἱερῶν Μονῶν φυλαττόμενα καὶ μὴ χρησιμοποιούμενα εἰς τὴν λατρείαν ἀρχαῖα ἐκκλησιαστικὰ κειμήλια καὶ πολυτίμητα ἀρχαῖα χειρόγραφα περὶ τῆς μεγάλης ἀξίας καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς καλλιτέρας φυλάξεως καὶ συντηρήσεως τῶν ὁποίων ἤθελε γνωματεύσῃ ἐπιτροπὴ καταρτιζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐκ τοῦ οἴκειου Μητροπολίτου, μελῶν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλων εἰδικῶν, κατατίθενται πρὸς φύλαξιν καὶ συντήρησιν εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον ἢ εἰς τὰ τοπικὰ Μουσεία.

Ἡ κυριότης τῶν Μονῶν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων τούτων διατηρεῖται καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν εἰς τὸ Μουσεῖον.

"Αρθρον 42.

Ἄδεια πρὸς ἐμπορίαν ἀρχαίων ἐντὸς τοῦ Κράτους παρέχεται ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου μόνον εἰς ἐμπόρους ἐγκατεστημένους ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἡρακλείῳ Κρήτης.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δύναται νὰ ἀρνήται τὴν παροχὴν ἀδείας ἐμπορίας ἀρχαίων εἰς τοὺς καταδικασθέντας διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Νόμου, ἢ εἰς ἐμπόρους, περὶ ὧν ὑπάρχουσι βάσιμοι ἐνδείξεις, ὅτι ἀνεμίχθησαν εἰς ἀρχαιοκαπηλικὰς πράξεις.

Καὶ οἱ μέχρι τοῦδε ἐπαγγελλόμενοι κατόπιν ἀδείας τὸ ἐμπόριον τῶν ἀρχαίων ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι νέαν ἄδειαν πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Οὐδὲν ἀρχαῖον δύναται νὰ διατεθῇ πρὸς ἐμπορίαν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὴ πρὸς τοῦτο ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας χορηγομένη μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου.

Εἰδικῶς ἐπιτρέπεται καὶ ἄνευ εἰδικῆς ἐκάστοτε ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου ἢ ἐμπορία ἀρχαίων 1) τῶν θεωρηθέντων ὡς εὐτελῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ Γ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα 2) τῶν εἰσαχθέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀρχαίων περὶ τῶν ὁποίων ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος

νόμου ως και 3) τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς περιττῶν διὰ τὰ Μουσεία τοῦ Κράτους ὑπ' αὐτοῦ συμφώνως τοῖς νόμοις 491 καὶ 4212 πωλουμένων ἀρχαίων.

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν θὰ δηλοῦνται ἡ ταυτότης τῶν ἀρχαίων τούτων καὶ θὰ πιστοποιηθῆται ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις αὐτῶν θὰ κανονισθῆ διὰ Π. Δικτάγματος.

Ἄρθρον 43.

Ὡς ἔμποροι ἀρχαιοτήτων χαρακτηρίζονται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἐκτὸς τῶν ἐχόντων ἴδια καταστήματα πωλήσεως ἀρχαίων καὶ οἱ συχνάκις ἀγοράζοντες καὶ μεταπωλοῦντες ἀρχαία καὶ ἂν δὲν ἔχωσιν ἴδια καταστήματα πωλήσεως.

Οἱ ἔχοντες ἄδειαν σχηματισμοῦ ἰδιωτικῶν συλλογῶν δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἄδειαν ἐμπορίου ἀρχαίων.

Ἄρθρον 44.

Οἱ ἔμποροι ἀρχαίων υποβάλλουσι κατὰ μῆνα πίνακα τῶν ἀγοραζομένων ἐκαστοτε ὑπ' αὐτῶν καὶ πρὸς πώλησιν ὠρισμένων ἀρχαίων.

Ἄρθρον 45.

Οἱ ἔμποροι ἀρχαίων διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν διαρκῆ ἐπίβλεψιν τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν ὑπαλλήλων, δικαιοῦμένων ὀποτεδήποτε νὰ ἐλέγχωσι δι' ἐπιθεωρήσεων τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας τῶν ἐμπόρων.

Ἄρθρον 46.

Ὁ ἐμπορευόμενος ἀρχαία ἄνευ ἀδείας τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 2.000—25.000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως 15 ἡμερῶν μέχρις 6 μηνῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας μόνον τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 47.

Ἐὰν ἔμπορος ἀρχαίων τιμωρηθῆ διὰ παράβασιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Νόμου, δύναται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ν' ἀραιρῆται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἄδεια ἐμπορίας.

Ἄρθρον 48.

Προκειμένου νὰ κατασχεθῶσι παρ' ἰδιώτη ἀρχαία ἢ ἐκτέλεισι γίνεται παρόντος ἀρμοδίου ἀρχαιολογικοῦ ὑπαλλήλου τῆς περιφέρειας, ἢ ἄλλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Πρὸς τοῦτο ὀφείλουσιν οἱ ἐκτελοῦντες τὴν κατάσχεσιν ὑπάλληλοι νὰ γνωρίσωσι τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν ὑπάλληλον ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Μεταγεγραμμὸς ὀρίζεται πάντοτε τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, τὰ δὲ κατασχεθέντα παραμένουσιν ἐν ᾧ τόπῳ εὑρίσκονται, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἤθελεν ὀρίσει ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεσεγγυῶχος.

Προκειμένου νὰ γίνῃ πλειστηριασμός τῶν κατασχεθέντων ἀρχαίων τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἕνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Τὸ Δημόσιον δικαιοῦται νὰ ἀγοράσῃ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἐκπλειστηριαζομένων ἀρχαίων πληρῶνον τὸ ἥμισυ τῆς ὀρισθείσης κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν τιμῆς, ἐὰν κρίνῃ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ κατατεθῶσι τὰ πλειστηριαζόμενα ἀρχαία εἰς τὸ δημόσιον μουσεῖον. Πρὸς τοῦτο ὀφείλει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος νὰ ἀναφέρῃ ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸν πίνακα τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸν ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐκπλειστηρίασιν τῶν ἀρχαίων καὶ ν' ἀναμείνῃ ἐπὶ 15 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ πίνακος τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγορᾶς, ἐκτὸς ἂν δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸν ἀρμοδίον ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον ζητήσῃ παράτασιν τῆς προθεσμίας μέχρις ἐνὸς μηνός. Εἰς πάσας τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ δικαιοπραξίας τὸ Δημόσιον ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἢ ὑπὸ ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου ἐκ τῶν ἀρχαιολογικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 49.

Ἐκτὸς τοῦ κράτους δύνανται νὰ ἐξάγονται ἀρχαία ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐξάγοντος εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀρχαιολογικῶν Ἀπαλλοτριώσεων τὸ ἥμισυ τῆς ὀριζομένης ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς τῆς ἀρχαιότητος ἐν τῇ αἰτήσῃ περὶ παροχῆς ἀδείας ἐξαγωγῆς. Οἱ ἐξάγοντες ἀρχαία πωληθέντα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς περιττὰ διὰ τὰ Μουσεία τοῦ Κράτους πληρώνουσι κατὰ τὴν ἐξαγωγήν 5 ο)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς εἰς ἣν ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τὸ ἀρχαίον.

Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξαγωγήν οἰουδήποτε ἀρχαίου, ὀφείλει ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν ζητηθῆ παρὰ τοῦ αἰτούντος τὴν ἐξαγωγήν, νὰ ἀγοράσῃ τὸ ἀρχαίον πληρῶνον τὸ ἥμισυ τῆς δηλωθείσης ὑπὸ τοῦ ἐξαγωγέως τιμῆς.

Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ μεταβιβάσῃται τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου εἰς ἰδιωτικὸν συλλογέα.

Ἄρθρον 50.

Ἐμποροι ἀρχαίων δύνανται νὰ ζητήσωσιν, ὅπως κηρύσσωνται ἐξαγωγίμα οἰαδήποτε τῶν ἐν τοῖς καταστήμασιν, αὐτῶν ἀρχαίων, καταβάλλοντες εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀρχαιολογικῶν ἀπαλλοτριώσεων μετὰ τὴν πώλησιν τοῦ ἀρχαίου τὸ ἥμισυ τῆς ὑπ' αὐτῶν δηλουμένης ἀξίας τῶν ἀρχαίων. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 51.

Ὁ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐξάγων ἢ ἐπιχειρῶν νὰ ἐξαγάγῃ ἀρχαία τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως 1 μηνός—5 ἐτῶν καὶ μετὰ χρηματικὴν ποινὴν 2 χιλιάδων δραχμῶν. Ὁ ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν πλεόν τῶν 2 μηνῶν ἐκπίπτει αὐτοδικαίως καὶ πάντων τῶν ἐν ἄρθρῳ 21 Π. Ν. ἀναγραφομένων δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων ἐπὶ πενταετίαν, ἐὰν μὴ βραχυτέρος χρόνος ὀρίζεται ἐν τῇ ἀπόφασει, ὅστις ὅμως δὲν δύναται νὰ ἦ κατώτερος τοῦ ἔτους.

Τὰ κατασχεθέντα καὶ εἰς ἐξαγωγήν προωρισμένα ἀρχαία δημεύονται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἐὰν ἡ ἐξαγωγή συντελεσθῇ καὶ συνεπῶς ἡ δήμευσις ἀνέφικτος, καταδικάζεται συγχρόνως ὁ κηρυχθεὶς ἐνοχος καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ὀλοκλήρου τῆς ἀξίας τοῦ ἐξαχθέντος, ἐξευρισκομένης κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὀριζόμενα περὶ καθορισμοῦ τιμῆς ἀρχαίων. Δημόσιοι Δημοτικοὶ ἢ Κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ὡς καὶ οἱ τοιοῦτοι οἰουδήποτε ἰδρύματος δημοσίου δικαίου ἢ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ, οἰανδήποτε θέσιν καὶ ἂν κατέχουσιν ἐν τοῖς ἀξιώμασι καὶ τοῖς ὀργανισμοῖς τούτοις, καταδικάζονται ἐπὶ παρανόμῳ ἐξαγωγῇ ἀρχαίων ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τῆς ἢν κατέχουσι θέσεως, καθιστάμενοι ἀνίκανοι ἰσοβίως πρὸς ἀνάγκησιν πάσης τοιαύτης.

Ἄρθρον 52.

Εἰς ἰδιώτας ἢ δημοσίους ὑπαλλήλους συντελοῦντας εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ἀρχαιοτήτων παρανόμως ἐξαχθεῖσῶν ἢ προοριζομένων καταφανῶς πρὸς παράνομον ἐξαγωγήν καὶ υποδεικνύοντας τοὺς ἐνόχους τῆς πράξεως παρέχεται ἀμοιβὴ οὐχὶ κατωτέρα τοῦ 1)4 οὐδ' ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τῆς ἀρχαιότητος, ἀναλόγως τῆς παρασχεθείσης συνδρομῆς.

Ἄρθρον 53.

Τιμωρεῖται ὡς συνεργὸς διὰ φυλακίσεως 1 μηνός μέχρι δύο ἐτῶν ὁ ἐν γνώσει παρατῶν οἰανδήποτε συνδρομὴν ἢ βοήθειαν εἰς ἐξαγωγήν ἀρχαιοτήτων.

Ἄρθρον 54.

Ἰδιῶται κατασκευάζοντες ἐκμαγεία τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, Δήμου ἢ Κοινότητος κατεχομένων ἀρχαιοτήτων τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500—20.000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως 5 ἡμερῶν μέχρις 6 μηνῶν ἢ καὶ διὰ τῆς ἐτέρας μόνον τῶν ποινῶν τούτων.

Άρθρον 55.

Διά Διατάγματος προκαλούμένου υπό του επί τῆς Παιδείας καὶ Ὀργανισμῶν Υπουργοῦ, δύνανται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νὰ συναρμολογηθῶσι καὶ κωδικοποιηθῶσι μετὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ παραμενουσῶν διατάξεων τῶν ὑφισταμένων ἐν γένει: περὶ ἀρχαιοτήτων νόμων εἰς ἐνιαεῖον κείμενον νόμου «περὶ ἀρχαιοτήτων».

Ὁ παρὼν Νόμος ὑψηροῦς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Υπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφυπουργός
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ.
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 28 Μαρτίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργός τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ παρατάσεως τοῦ δικαιοστασίου ὡς πρὸς ὠριμμένας μόνον ὑποθέσεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν. Δ. τῆς 29)29 Ἰουνίου 1917, κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 768 (περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΔΕΗ) ὡς ἡρμηνευθῆ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 16)17 Ὀκτωβρίου 1931 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος «περὶ δικαιοστασίου τῶν σεισμοπαθῶν ἐπαρχίας Χαλκίδος καὶ περὶ ἄλλων διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὸ δικαιοστάσιον ἐν γένει, κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 5324 τοῦ ἔτους 1932, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 188 προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Μέχρι τέλους Μαΐου 1932 ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία, ἀναστέλλεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, ἀναστέλλεται δ' ἐπίσης καὶ ἡ λήξις πάσης σχετικῆς παραγραφῆς, ἐπὶ υποθέσεων αἵτινες ἔχουν οἰανδήποτε σχέσιν μετὰ τὸν νόμον 987 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1917 Ν. Διατάγματος περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἐδ. β' τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' τοῦ 1910, καὶ τὸν νόμον 1414 (περὶ ἐρμηνείας καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 987) ὡς καὶ ἡ ἐξάλειψις τῶν σχετικῶν υποθηκῶν.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου τούτου αἱ ὑποθέσεις αἱ ρυθμισθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουλίου (5 Αὐγούστου) 1931 Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀνωμόλων καταθέσεων εἰς χρυσὸν τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν πλὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 2.

Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 ἀναστέλλεται ἡ προσωπικὴ κράτησις ὡς μέτρον συντηρητικῶν καὶ ἀναγκαστικῶν, ἐπὶ πάσης ἐννόμου σχέσεως συναφθείσης ἐν Τουρίκῃ εἴτε ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς Τουρικῆς Διοικήσεως εἴτε κατὰ τὸ στάδιον τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς, καθ' ἣν ἐναγόμενοι ἢ ὀφειλέται εἶναι ὁμογενεῖς ἀνταλλαγέντες ὡς καὶ πολῖται Ἑλληνες καταφυγόντες εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1922 ἢ Ἑλληνες ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγκατεστημένων (ἐταμπλῆ), ἄπόντες ἐκεῖθεν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς

Συνθήκης τῆς Λωζάνης ἢ καὶ μετ' αὐτὴν ἀναχωρήσαντες. Δύνανται δὲ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ὑποθέσεων δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου νὰ ἀνασταλῆ ἄχρι τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ ὁρίου καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, ὡσάντις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συντρέχοντος εἰδικοῦ πρὸς τοῦτο λόγου.

2. Ἐπὶ τῶν ἐν ἀριθμῷ 1 υποθέσεων, ἐὰν ὁ ἀνάγων εἶναι πρόσωπον φυσικὸν ἢ νομικόν, διακείμενον ἢ ἐδρεύον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναστέλλεται προσέτι καὶ ἡ λήξις πάσης παραγραφῆς δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν, ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐν γένει ἀπαγορεύεται δὲ καὶ ἡ ἐρημοδικία μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ ὁρίου (τέλους Δεκεμβρίου 1932).

3. Ἐξαιροῦνται τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναστολῶν καὶ ἀπαγορεύσεων αἱ δίκαι α') περὶ διαζυγίου, διατροφῆς, ἐπιμελείας, ἀνατροφῆς καὶ διεκδικήσεως τέκνων, β') περὶ ἀπαιτήσεως καὶ ἐπιστροφῆς προικῶν κινήτων, γ') περὶ κλήρου, δ') περὶ διανομῆς κινήτων, ε') περὶ κύρους ἢ μὴ διαθηκῶν καὶ ἐκτελέσεως αὐτῶν, στ') κατὰ τῶν τῶν ἐν Τουρίκῃ κοινοτήτων, ἐφορευιῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν.

4. Δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξαιρεθῶσιν τῇ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου ἡ Βιθυνοδικία κατὰ τοὺς ἔρους τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ΔΕΗ' ὑποθέσεις καθ' ἃς ἀνάγοντες εἶναι πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρον 3.

1. Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 ἀναστέλλεται ἡ προσωπικὴ κράτησις ὡς μέσον συντηρητικῶν καὶ ἀναγκαστικῶν κατὰ τῶν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀπολυθέντων ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς ἐφεδρῶν διὰ τὰς ἐξ ἐμπορικῆς μόνον αἰτίας ὑποχρεώσεις αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ὑπηρέτησαν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῆς ἐφεδρείας καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ χρέους συναφθέντος πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1927.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀριθμοῦ τούτου δὲν ἐφαρμόζεται ὅταν καὶ ὁ δανειστής εἶναι ἑξεδρός ὡς ἄνω, ἦτο δ' οὗτος δικαιούχος πρὸ τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1928.

2. Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 δύνανται ν' ἀναστέλληται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ προσωπικὴ κράτησις ὡς μέσον συντηρητικῶν καὶ ἀναγκαστικῶν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, διὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ τοιαύτη ἀναστολὴ χορηγεῖται ὑποχρεωτικῶς.

3. Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 δύνανται ν' ἀνασταλῆ καὶ ἡ κήρυξις πτωχεύσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 δύνανται ν' ἀναστέλληται ἐφ' ἅπασι ἢ κατ' ἐπιμέλειαν, ἀνευ καταβολῆς τόκων, ἐξόδων ἢ καὶ μέρους τῆς ἀπαιτήσεως ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν δικαιολογεῖται τοῦτο λόγω ἰδιαιτέρων συνθηκῶν. Ἐξαιροῦνται αἱ δικητικαὶ ἐκτελέσεις τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ὧν αἱ ἀπαιτήσεις εἰσπράττονται ὡς δημοσίου ἔσοδον.

2. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως ἐξ οἰουδήποτε λόγου, ἡ ἐκτέλεσις δύνανται ν' ἀνασταλῆ μέχρι τέλους Αὐγούστου 1932.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναστολὴ δύνανται νὰ χορηγηθῆ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, ἀλλὰ πάντως μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐπιταγῆς. Εἰς ἃς ὅμως περιπτώσεις ἡ ἐκτέλεσις χωρεῖ ἅμα τῇ κοινοποίησιν τῆς ἐπιταγῆς ἡ ἀναστολὴ δύνανται νὰ χορηγηθῆ καὶ πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργός δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 28 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφυπουργός
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(4)
Περί προαγωγής της Οικον. Έφορίας Κιάτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει 1) Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 1574 ἀπερὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΩΟ' περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν τοῦ Κράτους» καὶ 2) τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας» προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ μετὰ σχετικὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Προάγομεν τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν γ' τάξεως Κιάτου εἰς β' τάξεως ἄνευ ἀξίησεως τῶν θέσεων τοῦ ἐφοριακοῦ κλάδου.

2. Ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Κιάτου ὀρίζεται ἐξ ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου β' τάξεως, τεσσάρων ἐφοριακῶν γραμματέων β' ἢ α' τάξεως καὶ ἑνὸς κλητῆρος μειουμένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφοριακῶν ἐλεγκτῶν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Καλαμῶν κατὰ ἓνα ἐφοριακὸν ἐλεγκτὴν α' τάξεως.

3. Ἡ συνείπεια τῆς προαγωγῆς τῆς ἄνω Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἀπομένουσα θέσις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου γ' τάξεως προστίθεται ὡς θέσις ἐφοριακοῦ ἐλεγκτοῦ β' τάξεως εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐφοριακῶν ἐλεγκτῶν τῆς Δ' Οἰκον. Ἐφορίας Ἀθηνῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1932.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

(5)
Περί ἀνατάσεως κοινοτικῶν τηλεφ. γραφείων Ἡλείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3811 ἀπερὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. περὶ Διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 13-3-30 Διατάγματος ἀπερὶ κανονισμοῦ γενικῶν προαπαιτουμένων συστάσεως διὰ Δ. συνιστωμένων γραφείων καὶ ὑπηρεσιῶν Τ.Τ.Τ., προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς γνώμην τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. καὶ τοῦ Ταμείου Τηλεφωνικῶν Συγκοινωνιῶν Ἡπείρου, ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν κοινοτικῶν τηλεφωνικῶν γραφείων εἰς τὰς Κοινότητες Ὄρειου, Ἀργυροχωρίου, Χρυσοδούλης, Ζαχρόδου, Μαυροπούλου, Σταυροδρομίου τῆς Ἐπαρχίας Πωγωνίου, Μεσοῦντα, Σελκίτης, Καστάνιας, Κάψαλα, Πηγῶν, Μεσοπόργου, Βραγγιανῶν τῆς ἐπαρχίας Ἄρτης καὶ Μεγάλου Περιστέρου τῆς ἐπαρχίας Λοδωνῆς.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Χ. ΛΑΔΑΣ

(6)
Περί ἀνατάσεως κοινοτικῶν ταχ. γραφείων εἰς Συνοικισμὸν Πετρόπορον Τρικκάλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3811 ἀπερὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. περὶ Διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 13)3)30 Διατάγματος ἀπερὶ κανονισμοῦ γενικῶν προαπαιτουμένων συστάσεως τῶν διὰ Δ. συνιστωμένων γραφείων καὶ Ὑπηρεσιῶν Τ.Τ.Τ., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, στηριζομένη εἰς γνώμην τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν κοινοτικῶν ταχυδρομικοῦ γραφείου εἰς τὸν Συνοικισμὸν «Πετρόπορον» τῆς Ἐπαρχίας Τρικκάλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Χ. ΛΑΔΑΣ

(7)
Περί ἀνακλήσεως Διατάγματος καταργήσεως τοῦ τηλεφ. γραφείου Καλαμητίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3811 ἀπερὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. περὶ Διοικήσεως ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 13-3-30 διατάγματος ἀπερὶ κανονισμοῦ γενικῶν προαπαιτουμένων συστάσεως τῶν διὰ Δ. συνιστωμένων γραφείων καὶ ὑπηρεσιῶν Τ.Τ.Τ., προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς γνώμην τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. καὶ τοῦ Ταμείου Τηλεφωνικῶν Συγκοινωνιῶν Προβέξεως, ἀνακαλοῦμεν τὸ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου ἐ.ε. Διάταγμα, δημοσιευθὲν ἐν τῷ υπ' ἀριθ. 25 τῆς 23 Ἰδίου μηνὸς φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Α') ἀπερὶ καταργήσεως τοῦ Τηλεφ. γραφείου Καλαμητίου μὴπω ἐκτελεσθέν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Χ. ΛΑΔΑΣ